

Administratiunea
Braşovului, piaşa mare nr. 22
Zărilor nr. 22
Manuscrisurile nu se
returnează!
Bilanţul de anuale:
Braşov, piaşa mare nr. 22
Esorţate mai primosă în Viena
Bucureşti, Moscova, Hainburg, Viena
Graz, Viena, Schickel, Altes
Museum, M. Dukes, A. Oppel, J. Dou-
neberg, în Budapesta: A. F. Gold-
berger, Anton Meser, Eckstein, Bernat;
în Frankfurt: G. L. Danks; în Ham-
burg: A. Heiner.
Preţul inserţiunilor: o soră
garzonă pe o săptămână 8 cr.
şi 90 cr. sâmbra pentru a pu-
blicare. Publicaţi mai dese
după tariful şi învoia.
Reclama pe pagina III-a o
sareă 10 cr. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

Abonamente în să-care şi
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe un an 12 fl., pe şase luni
8 fl., pe trei luni 5 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumă la toate oficiile
postale din ţinra şi din afară
şi la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Braşov:
la administraţiune, piaşa mare
nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe şase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 cr. Cu dăruia în
casă: Pe un an 12 fl., pe
şase luni 8 fl., pe trei luni 5 fl.
Ună exemplară 5 cr. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât şi
inserţiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 280.

Braşov, Joi, 19 (31) Decembrie.

1891

Nou abonament

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Cu 1 Ianuarie 1892 st. vechiu
se deschide nou abonament, la care in-
vităm pe toţi amicii şi sprijinitorii foiei noastre.

Preţul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria: pe trei luni 3 fl.
pe şase luni 6 fl., pe un an 12 fl.

Pentru România şi străinătate: pe trei
luni 10 franci, pe şase luni 20 franci, pe un
an 40 franci.

Abonamente la numerele cu data de Duminică:

Pentru Austro-Ungaria: pe un an 2 fl., pe
şase luni 1 fl.

Pentru România şi străinătate: pe un an 8
franci, pe şase luni 4 franci.

Abonarea se poate face mai uşor şi
mai repede prin mandate postale.

Domnii, cari se vor abona din nou
se binevoiesc a scrie adresa lămurită şi
a arăta şi posta ultimă.

Administraţiunea „Gazetei Transilvaniei“.

Să veghlăm!

Braşov, 18 Decembrie st. v.

Proverbul nostru: „graba
strică treba“, are aji pentru mi-
nistru-preşedinte unguesc Sza-
pary un înţelesu opus. Prin
graba, cu care pune în lucrare
alegerile pentru viitoarea dietă,
dănsul vrea tocmai să dirégă
treba partidei sale, ce era aşa de
mult compromisă, vrea să-i viă întru
ajutor, nelăsându timp oposiţi-
unilor de totu soiul de a se pre-
găti cum se cade în faţa alege-
rilor.

Intenţiunea d-lui Szapary e
dér invederată; ea nu este îndrep-
tată numai în contra oposiţiunei
maghiare, ci şi în contra oposi-
ţiunei naţionalităţilor.

Ar dori guvernul, firesc, să
pôtă dice, că în sinul naţionali-
tăţilor nu mai există oposiţiune,
care ar merita să fiă luată în sémă;
ar dori mai ales să o pôta dice
acésta despre Românii, cari dintre
tote poporele nemaghiare ale Tran-

silvaniei şi Ungariei au desfăsu-
ratu cea mai mare rezistenţă, aşa
că în timpul din urmă au atrasu
asupra-le chiar şi privirile lumii
culte şi liberale din străinătate.

Ar vrea guvernul unguesc
să îngrôpe şi politica naţională a
Românilor ardeleni, séu celu pu-
tinu să ne facă să-o acătăm de
cuiu, pentru afumatu, ca Saşii. Şi
organele lui au destulă îndrăsnélă
ca să dea pe faţă espresione spe-
ranţei, că se voru afla în sinul
nostru ómenii, cari aru fi aplecaţi
a se pune la dispoziţiunea d-lui Sza-
pary pentru acelu scop, ca ser-
vitorii de pompe funebre.

Despre toate aceste suntem şi
trebuie să fim în clar. Rémâne
acum numai să fim în clar şi
despre măsurile, ce trebuie să le
luăm noi înşine pentru de a pa-
ralisa poftele nesăţioase ale con-
trarilor nostri, invitându-i la rên-
dul nostru, să şi-le pună în cuiu!

Pentru a atinge scopul amin-
titu este neapăratu de lipsă ân-
têiu: să şi facă datoria comitetul
centralu electoralu alu partidei
naţionale române şi în legătură
cu elu toate comitetele noastre elec-
torale din comitate; alu doilea:
să şi facă datoria făcure Românii
cu sémă şi pricepere pentru cauza
naţională.

Atenţiunea şi îngrijirile noastre
ale tuturor trebuie să aibă ca
ţintă de-o parte pregătirea cum
se cade a conferenţei electorale
generale, ce va avé să se întrunescă
peste puțin, în ajunul alegeri-
lor; de altă parte combaterea şi
delăturarea piedecilor şi a unel-
tirilor de totu felul, ce se voru
pune în calea noastră cu inten-
ţiunea de a ne desbina şi de a
zădărnici astfelu procederea soli-
dară naţională a tuturor Românii-
lor asupraşi.

Nu este timp de pierdut.
Fiă-care să fiă la postul séu şi
să caute a şi împlini cu conscien-
ţiositate datoria sa naţională!

Apelăm în deosebi la foştii
membrii ai conferenţelor noastre
trecute, ca să nu stea cu mâinile
în sinu, ci să adune pe alegătorii
noştri şi să-i lumineze că a lor
chiămare şi interesu nu este să
se facă codorişte la toporul, cu
care duşmanii voiescu să taiă în
rădăcinile stejarului românismului
dintre Tisa şi Carpaţi; să-i înveţe
mai departe cum trebuie să tină
la programa şi la hotărîrile nos-
tre naţionale şi cum numai prin-
tr'o purtare démnă şi înainte de
tote solidară naţională pôte să şi
mai îndrepteze sorţea Românii
năcăjită şi asuprită.

Apelăm la toţi Românii bravi
şi credincioşi causei noastre naţio-
nale, să nu fiă cu napăsare, ci să
veghezie; să ne denunţe fără amâ-
nare toate mişeliile şi unel-
tirile stricacióse sfintei legături
dintre noi, vină ele din ori şi ce parte,
ca să cunoşcem pe cei periculoşi
şi să ne scim feri de ei.

De mâne încolo vomu des-
chide anume o rubrică, în care
vom înregistra evenimentele pri-
vitoare la agitaţiunile electorale şi
la efectele lor faţă cu noi Ro-
mânii.

Cerem încăodată sprijinul ce-
titorilor nostri, cerem să ne dea
esacte şi grabnice informaţiuni des-
pre toate cele ce se voru petrece
în sinul nostru şi voru fi de in-
teresu pentru noi şi cauza noastră.

Situaţiunea pare unora forte
incurcată. Ea va fi însă cea mai
clară pentru noi toţi şi pentru
fiă-care din noi, decât cu intere-
sul şi zelul nostru pentru causă,
vom sci împreuna şi buna-voinţă.

CRONICA POLITICĂ.

— 18 (30) Decembrie

— Privitor la intrarea contelui
Kuenburg în cabinetul austriacu dia-
rului „Sonn und Montagszeitung“ scrie
următoarele: Încă înainte de sesiunea ac-
tuală a dietei, contele Taaffe a început

pertractări cu coriferii liberalilor ger-
mani recomandându-le, să păşescă la ar-
mistitiu sau partida guvernamentală şi
astfel să nu incurce oestiunile politice
în parlamentu, ci să se restringă numai
la desbaterea oestiunilor economice.
Dreptu răsplată, ministrul preşedinte
Taaffe, s'a obligat, că încă la finea
anului va primi în cabinetu pe unul
din membrii partidei, ca astfelu şi par-
tida însemnată liberală să eseroieze in-
fluenţă. În locu însă de unu armistiţiu
va urma o pace generală — pe cum
credú cercurile parlamentare.

— Intre Austria şi Italia forméză
obiectul unor neînţelegeri insula Pe-
lagosa. O soire telegrafică din Roma
spune, că regele Umberto, având o con-
vorbire cu marchisul di Rudini, l'a în-
credinţat pe acesta să examineze docu-
mentele privitoare la căştigarea insulei de
cătră Austria. Documentele acestea nea-
fiându-se în arhivele ministerului de es-
terne, se speră, că se voru afla copii
despre ele în arhivele Quirinalului şi ale
ministerului lucrărilor publice, respec-
tive raporturi dela generalu Bori, care
în 1875 a fostu incredinţat să facă
studii cu privire la edificarea unui faru
din partea Austriei. Nu este eschisă po-
sibilitatea, că Italia va începe negocia-
ri cu Austria pentru recăştigarea insulei.

— Amu amintit er, că sobrania
bulgară s'a închis. O telegramă din
Sofia spune, că închiderea s'a făcutu de
principele cu acelaşi ceremonialu, ca şi la
deschidere. Principele Ferdinand, în me-
sagiul de închidere, a constat cu plă-
cere, că activitatea fructuoasă a sesiunei
actuale justifică pe deplin increderea,
ce a pusu poporul în reprezentanţii séi.
Legile şi creditele votate arată în modu
claru, că deputaţii înţeleg şi apreciează
bine adevăratele interese şi trebuinţe ale
ţerei. Principele mai constat, cu o viună
satisfacţiune, că toate silinţele camerei în
acéstă sesiune şi în cea precedentă au
ţintit la asigurarea progresului ţerii şi
la ridicarea agriculturii şi industriei.
După închidere, principele a trecut
trupele în revistă.

FOILETONUL „GAZ. TRANS.“

Diplomatul din Gorgonzola.

Novelă de Antoniu Ghislanzoni.

I.

Reîntorcerea voluntarului.

E 15 Septembrie 1859.... Sunt aşă-
déră éráşi în Milanu! Ce schimbare! Ce
viţă nouă! Ce agitaţiă! Fie-care faţă
e senină; trăsurile obrazilor suntă mai
vii... Ómenii umblă pe strade mai re-
pede, vorbesc cu voce înaltă, lărmuesc,
cântă; totul inótă în bucuriă!... Spe-
ranţele Milanesilor s'au împlinit; do-
rinţa atătoru anu este realizată. Nemţii
au făcutu de cu vreme o cale destulă
de însemnată cătră patria lor. Încă
un pas... apoi, „nopte bună“ pentru
veciă!

Piaşele şi cafenelele gemu de sol-
daşi; săbiile încă batú trotuarul şi pă-
reţii, dér militarii sunt prietini cu noi şi
zingănitul săbiilor, de care cu câteva
luni înainte ni-se puneau fiori în spate,
aji ni-se pare tuturor, ca o musică
nespus de plăcută. Zuavii umblă braţi
la braţu cu cetăţenii italieni; dragonii

francesi trăsesc în cele mai bune relaţii
cu membrii elitei societăţii; fetele cusă-
toarese cu inimă bune, cari cu 5—6 luni
mai înainte işi întorceau cu disgustu fe-
ţele de cătră ori-ce uniformă militară,
aji ochescu cu zimbiri multă promiţé-
tore filorului lui Marte. Şi damele?... ne-
bunescu după Zuavi.... nebunescu după
chasseur-ii din Vincennes, nebunescu după
cuirasiri, cu-o vorbă, nebunescu în ge-
nere după ori-ce uniformă. Ah! Intru
adeveru, că damele arată o mai mare căl-
dură ca totdeuna.... din adencă iubire
de patriă! Binecuvântată este însufle-
ţirea damelor.... Nu sciu, decât şi băr-
baţii şi tătânii împărtaşesou părerea mea,
mă voiu păşi însă a pronunţa anatémă
asupra lor, decât chiar nu m'ar împăr-
taşe-o. Paulu D'Ivoy, corespondentul
parisianului „Figaro“, a scrisu, că „în
Milanu femeile au fostu forte reconos-
cătoare faţă de Francesi, pentru binefa-
cerile dobândite prin ei; dimpotrivă, ati-
tudinea bărbaţilor era mai indiferentă,
ba adese-ori bânuitore.“ De sigur d-lu
Paulu D'Ivoy a avut de lucru numai
cu bărbaţi.

Să mergem pe Corso, cătră Porta
Renza. Ah, étă amiculu meu Eugenio!...

— „În primul momentu nici că te
cunosceam!... Bravo! Uniforma îţi stă
minunată! Mărturisind adevêrul, pu-
tinu ai slăbitu.... dér faţa totuş î-a re-
întinerit; întrégă figura î-e elastică....
mai întinsă.“

Eugenio m'a îmbrăţişat cu mare
bucuriă, dér purtare lui im tradă óre-
care zăpăcelă; în vorbele lui nu aflam
însufleţirea unui ostaşu, care, după ce
s'a luptat pentru patriă, se reîntorce
între iubiţii séi, să împartă cu ei bucu-
ria libertăţii.

— „La Solferino am fostu rănit“,
îmi răspunde cu tonu, în care se mesteca
superbia cu tristeţă. „Numai înainte de
asta cu trei zile am părăsit spita-
lul....“

— „Dér, pe cum vedu, te-ai resta-
bilitu cu totul.... Cu atât mai bine!
Sci tu, că multu îţi învidioză sorţea? O
rană primită la Solferino! — asta e o
diplomă atât de glorioasă, încât tu o

vei arăta în totă viţă ta cu superbiă
fiă-căruia.“

Eugenio işi plecă capul cu tristeţă
şi cu voce înecată şopti:

— „Mai bine era, decât muriam!“

— „Ce gându nebun este acesta?
A muri?!... Şi eu sciu, că e gloriosu a
muri pe câmpul de luptă, dér orede-mi,
că o rană nu e mai puțin glorioasă.“

M'am dat silinţa, ca prin giume
să alungu tristeţă amicului meu — dér
îndeşertu. Eugenio era nesimţitor
faţă de ori-ce vorbă de mângăere şi
nu-mi da decât răspunsuri scurte. Aflau
dec de bine a-mi schimba tactica.

— „Eugenio“, îi dăseu prinđendu-i
braţul şi trăgându-l cu mine spre Via
del Durino. „Pe tine te chinuesce vre-o
durere adencă; de ce n'o împărtaşesou
cu vechiul tău prietinu? Cine scie, pôte
îţi potu ajuta cu vorba, ori cu fapta?“

Eugenio tăcea mereu; l'am rugat,
l'am îndemnat, ba îl ameninţai, că
mă supêru pe el. În fine cu mare greu
se plecă rugării mele şi se hotărî să-mi
împărtaşescă pricina tristeţei lui.

Conflictul franco-bulgar.

Este știut, că între Franța și Bulgaria a intervenit un conflict diplomatic, care preocupă de un timp încoace întreaga presă europeană și cercurile politice. Guvernul bulgar a dat peste granițe pe diaristul francez Chadourne, pentru-că după cum se susține, acesta a răspândit prin „Agenția Havas“ soiri tendențioase despre Bulgaria.

Guvernul francez a cerut explicații și a pășit cu toată energia în privirea guvernului bulgar, care la timpul său i-a răspuns, că avea dreptul să espulseze pe diaristul francez. În urma acestei Franța a rupt relațiile diplomatice cu Bulgaria, ba a făcut pași și la Porta otomană, acuzându pe guvernul bulgar, că a călcat „capitulațiile.“ După soirile foilor străine însă, Porta se fi răspuns notei franceze, că ea privește treaba ca o afacere internă și absolut privată a Bulgariei și prin urmare nu e aplecată a se ingera în lucru.

Cercurile politice din Franța sunt foarte agitate și indispușe în contra Bulgariei pentru poziția ce a luat această față cu guvernul francez. Chiar și camera s'a ocupat cu cestiunea aceasta în mai multe rânduri. Deputatul Millevoye a si interelat pe ministru de externe, Ribot, care a răspuns interelării în ședința dela 28 Decemvre n.

Ministru francez, Ribot, dișe în răspunsul său, că Bulgaria nu este un stat independent, ci e supusă suzeranității Sultanului. Ea e obligată a se ține strins de „capitulații“ și n'are dreptul, ca de puterea ei, să espulseze pe un străin; un astfel de lucru ea nu pte face fără de conlucrare și consiliul Porții. Dacă guvernul bulgar, dișe Ribot, are plângeri în privirea unui supus francez, atunci ea e dator să notifice acesta guvernului francez. Dér asta nu s'a întâmplat numai Franței, ci și Italia, Germania și Grecia au avut parte de astfel de lucruri. În afacerea Chadourne primul incident s'a întâmplat în Aprilie, când au dat în contra lui ordin de espulsare; însă la provocarea agentului diplomatic francez spriginit și de consulul italian, ordinul de espulsare a fost retras. După câteva luni s'a reînnoit ordinul de espulsare, Chadourne a fost deținut și în 9 Decemvre espulsat fără de a fi avisat despre acesta pe însărcinatul de afaceri francez. E de notat însă, că agentul diplomatic francez niciodată nu s'a subtras obligațiunei sale și a declarat, că e gata a primi ori ce plângeri a guvernului bulgar și a le împărți guvernului francez.

Franța, încheie Ribot, trebuie să capete satisfacția și să grăbescă a lua mē-

surile de lipsă, fără de a arăta oătu de puțină slăbiciune.

În cerurile rusești a făcut bună impresie purtarea hotărâtă a Franței și le servește de o mare satisfacție aceea, că Franța observă în această afacere o atitudine, care corăspunde politice rusești. De aici dér se vede, că apropierea ruso-franceză nu e numai o vorbă golă.

SCRILE ȚILEI.

— 18 (30) Decemvre.

Pentru școlarii sēraci. Marța viitoare adecă în ajunul Crăciunului la orele 3 p. m., în sala cea mare a școlilor române din loc se vor împărți haine pentru copiii sēraci dela școlile noastre, și anume: băeților li se vor împărți hainele din partea Comitetului parohial del biserica Sf. Nicolae din Scheiu, ér fetșelor li se vor împărți din partea comitetului Reuniunii femeilor române din loc.

Nou inspector școlastic pentru comitatul Alba-inferiōră. Se scrie din Aiud, că în urma pensionării fostului inspector școlar Găspăr János, ministru de culte și instrucțiune publică a numit pe Dr. Havas Gyula fostul inspector școlastic din comitatul Bistrița-Năsăud. — Havas Gyula scimă, că e un mare șovinist jidano-maghiar, care a promovat multă oausă „maghiarării“ în cercul său de mai înainte.

† Sir White, ambasadorul engles din Constantinopol, a murit de influență în Berlin, la 28 Decemvre n. c. Sir White a reprezentat Anglia de un lung șir de ani în Constantinopol. Era bun diplomat și a avut un rol principal în cestiunea ardentă bulgară. Era foarte agreat Sultanului și vorba lui totdeauna avea greutate înaintea ambasadorilor străini din Constantinopol.

Mărturisirile doamnei Caterina Karavelov. Diarul „Bulgarie“ publică rezultatul anchetei în afacerea celor două memorii remise reprezentanților streini din Sofia de d-na Karavelov și semnate de acesta și de alte dame cari cer intervenirea puterilor în favoarea deținților în afacerea Belceff. Câteva din damele semnate au declarat că au semnat numai un singur memoriu și acesta după insistențele d-nei Karavelov; ele nu au cunoscință de existența unui al doilea memoriu. Diarul adaogă că al doilea memoriu, care conține calomniile contra guvernului este opera exclusivă a d-nei Karavelov; prin urmare în virtutea articolului 49 al codului penal d-na Karavelov va fi obiectul urmărilor judiciare.

Foc în teatrul național maghiar din Budapesta. Dumineca trecută sēra o panică generală a cuprins de-odată publicul ascultător din teatrul național maghiar din Budapesta. Pericolul l'a provocat aprinderea garderobei celor 8 actrițe ale teatrului. Un servitor a prins lampa de gaz în odaia cu garderoba, dér o mică schintă sărind din lampă, a căzut pe o mesciōră cu peruci, cari au luat îndată foc. Dându-se de veste, focul s'a stins; paguba nu e mare, de-orece focul n'a apucat să ia dimensiuni.

Corpul ofiteresc al garnisoni Brașov, precum și funcționarii militari ai armatei și ai honvedimei, vor arangia în sală hotelului Central Nr. 1 în erna această un cicl de petreceri cu musică și dans. Cea dintăiu se va da mâne în 31 Decemvre 1891 în presera anului nou, cu tombolă. Celelalte vor urma în ordinea următoare: în 28 Ianuarie 1892 concert, la mese; în 27 Februarie 1892 petrecere cu dans; în 24 Martie 1892 concert, la mese. Inceputul la 8 ore sēra. Biletele de invitare la aceste petreceri s'au împărțit deja.

Din adjutant — Țiler. Sērac și părăsit de totă lumea a murit la 16 Decemvre n., în etate de 90 ani, adjutantul de odinioară, Sanislau Kacymky, al fostului comandant în revoluția polonă, Gielgud. Reposatul a urmat pe șeful său în tōte luptele din 1831, ér după sufocarea revoluției, urmărit fiind, s'a refugiat în străinătate, perđend o avere de 500,000 taler. A trăit multă vreme în miserie mare în America-sudică, până ce în fine i-au permis să se întoacă la vatra părintească în Skozmarcevo, unde își căștiga pâinea de tōte Țilele, ca simplu Țiler.

La universitatea din Berlin, se dișe, că se va înființa o catedră pentru limba și literatura română.

Dunărea înghețată. Lui „Rumänischer Lloyd“ i se telegrafiază din Galați, că în noștea de 27 spre 28 Decemvre n. c. Dunărea a înghețat și mai multe vapore au rămas înțepenite în ghiață.

Atentat în biserică. Din Valencia se scrie, că cu ocazia unei slujbe de noște, nesce mâni blăstămate au comis un atentat. Au pus bombe sub altarul principal al unei biserici și sub alte trei altare laterale. Bombele au explodat și spaima era generală între credincioșii din biserică. La început se credea, că preoții dela altare au căzut jertfe atentatului. Ei însă n'au fost greu vătămăți, altarele însă s'au ruinat. Pană acuma sunt deținute două persoane bănuite a fi comis atentatul.

Recolta vinului în Italia în anul acesta, după raportul ministrului italian de agricultură, este de 35 milioane hectolitre, adecă cu 5¹/₂ milioane hectolitre mai multă ca în anul trecut.

Incendiu mare. Din Câmpulung (Bucovina) se telegrafiază: La magazinul de lemne a izbucnit un foc mare. Paguba e calculată la suma de 60,000 fi. Causa izbucnirii acestui foc nu este cunoscută.

Uneltiri de maghiarisare în Sēlagiu.

Unimătă (Sēlagiu), 14 (26) Decem. 1891

Domnule Redactor! După-ce acuma în comunele românești: Nirșid, Benefalău și încă altele vre-o două din Sēlagiu reuniunea de maghiarisare Wesselényiană a înființat școlă de maghiarisare, acuma are de gând să înființeze un „kisededov“ à la Csáky et Comp. și în comuna Zalnok, care și ea este o comună românească din cercul pretorial al Tășnadului, împreună cu comunele curate românești Cehalul român, Orboul, Chegea, Bobota, Dumușleul și celelalte, cari tōte formeză așa dičend granița, până unde a înaintat maghiarisarea în măsură mai mare sau mai mică, căci partea Sēlagiului dintre Carșii mari, Satumare și Tășnad este deja în mare măsură infectată de necuratul duș al maghiarisării; acesta o adevărește limba coruptă cu ungușme precum și jocurile și doinele ungușești din aceste părți.

Spre scopul mai sus pomenit, adecă pentru înființarea unui „kisededov“ amintita reuniune a întreprins o colectă, la care cu multă râvnă „patriotică“ se îmbulșeser fiii lui Arpad, dér și mai multă cei ai lui Levi. În zădul lor de a colecta bani pentru înființarea acestui „kisededov“, nu se sfiesc, „patrioții“ a cere și dela nația noastră bani umblându-se înșele pe cei creduli cu afirmarea, că școlă românească se va înființa din banii aceia în Zalnoc. Mulțumită Domnului însă, că sunt cam puțin slabi de aceia cari se-și deă crucerii pentru scopurile maghiarisării.

Se vede treaba deci, că asaltul maghiarisării îndreptat este acuma în privirea acestor sate românești și în deosebi în privirea Zalnocului, care între cei vre-o 800 de locuitori români, mai are și vre-o 60 de locuitori unguși, spre „mântuirea“ cărora, veți Dōmne, se face „kisededov“-ul.

Ca de obicei, intenția de maghiarisare și-o motivează cu obrasnica născocire, că această comună ar fi fost cândva maghiară și prin urmare este îndreptată remaghiarisarea locuitorilor „valahisați“; spre ajungerea infernalului lor scop au colonizat încă în primă-

— „Mē temă, că mē vei ride... căci dōră tu te obișnuiai a ride de tōte.“

— „Dér nu de ori-cine“, i-am răspuns. „De altmintrelea ași dori ca nenorocirea ta să fiă de așa, încât să pot ride...“

— „Sunt amoresat...“

— „Fōrte bine!“

— „Deja și încep să rid!“

— „Da, fiind că amorul este un neocăș, de care ușor poți ride. Dér să ne întoacă la obiect! Amorurile unui voluntar! Acesta este un subiect atât de minunat pentru un roman, încât editorii marinimoși din Milan vor plăti fōrte bine chiar și numai pentru modernitatea lui.“

— „Trebuie să soii, că Octomvre al anului trecut l'am petrecut într'un mic sat în vecinătatea de Gorgonzola.“

— „Gorgonzola! Iubite amice, presimtă, că voi fi silit să rid de nenorocirile tale. Cine ar crede, că într'un orașel ca Gorgonzola se pot întâmpla și evenimente serioșe? Cu atât mai bine! Va fi un roman umoristic.“

— „Și totuși în Gorgonzola am făcut cunoscință o' frumșă āngerescă; în Gorgonzola m'am amoresat și în Gorgonzola m'ași fi cășătorit, decât în decursul acestui răboiu, câteva suflete rele n'ar fi folosit absența mea și nu mi-ar fi nimicit fericitul viitor, la care visam.“

Sērmanul Eugenio exprimă aceste cuvinte în ton de plāngător; frumșa lui față trada o desperare atât de sinceră, încât n'avuia mai mult curajul să zimbescă, ci o serioșitate propriei unui medic ascultau istorisirea nenorocirii lui.

— „Mărturisind adevărul, teatrul nefericirii mele și măiestria căpeteniei indiviților, ce mi-au causat-o, nu e partea cea mai poetică a dramei. Tatăl adoratei mele, Lanfranco Egidius, este proprietarul unei mari măierști și mare comerciant de cașcală. Are o minunată casă în Gorgonzola, unde trăsesse în comitate domnescă cu o soră nemăritată a lui și cu fiică-sa de 18 ani, care e cea mai frumșă, cea mai poetică, cea mai plăcută ființă din lume.“

— „Tu umblai mult la casa lui Lanfranco, ochii tăi au încunurat frumșea fetei de 18 ani și te-ai amoresat în sora lui. Asta întru adevăr ar fi o mare nenorocire.“

— „Nenorocirea mea e și mai mare. M'am amoresat în fata lui...“

— „Și ai deșteptat gelosia domnișorei bētrâne...?“

— „Nu! Fata imi răspunde amorului cu foc și cu patimă. I-am cerut mâna dela d-lă Lanfranco, care cu deplină aprobare a sorei sale a diș „da!“ Cununia era să fiă în carnevalul acestui an. Tatăl și toți ai mei se bucură pentru această partă, fiind că Ifigenia (așa se numește fata) afară de frumșete și virtuțile ei, are o zestre de 200,000 lire. Ți jur, prietino, că pe ultimul avantaj n'am pus nică un preț; într'atâta o iubiam, că ași fi luat-o de soție fără de nică un fileră.— Luna lui Noemvre și Decemvre am petrecut-o în Milan. Așteptam cu nerăbdare ziua cununii noastre, când în primele zile ale carnevalului începeau să se răspādescă cele dintăiu vești de res-

boiu. Cuvintele, ce le-a diș împăratul Napoleon, la primirea de anul nou, ambasadorului austriac, au pricinuit mare fierbere între tinerimea din Milan; în zilele acele nu se vorbea decât despre revoluția și despre răboiul apropiat. Ți poți închipui starea mea sufletescă!... A mē gândi la cununia în momentele, când întreaga tinerimea italiană era însuflețită de zel față cu cauza patriei, mi-se părea un lucru fōrte ridicol.... Mē temeam, că cununia mea, că prietini mei mi-ar ironisa amorul și neoportunitatea hotăriri mele; deci am aflat de mai consultă, să-mi amăn cununia și să aștept desfășurarea evenimentelor. Spre scopul acesta m'am și dus la d-lă Lanfranco, i-am predat îndoielile mele și el mi-a aprobat planul. La început Ifigenia se părea indispușă pentru așteptarea silită, însă eu, care pentru prima oară i-am vorbit despre amorul meu, i-am vorbit prima oară și despre patrie... și o nemărginită bucurie am constatat, că fōrte bine mi-a înțeles cuvintele. Ai crede tu, că pe când în mijlocul lui Februarie în-

văra anului 1889 Maghiari de pe Alföld de pe orașele Mezötur, Turkeve etc. E primejdiă, căci acești venetici se stabiliseră în comunele cele mai românești, chiar după cum e și baștinașa și din vellese românească comună Bobota, care numără la 1400 de locuitori români.

De altfel nu de mult s'a făcută conscrierea copiilor de 3—6 ani și în cercul pretorial al Tâșnadului, firesc la porunca ministrului Csáky.

Deci sus capetele și sus inimele!
A. B.

La starea învățământului în Munții apuseni.

Abrudă, 27 Decemvre n 1891.
(Urmare).

Să revin acum asupra așa dișei „desmințiri”, ce o publică „Unirea” la adresa mea totu în Nr. 48 dela 28 Noemvre.

Dacă „Unirea” s'ar fi mărginită numai la publicarea „desmințirii” sale, lucrul nu mi-ar fi părut așa bătător la ochi, — stilul umflat în care scrie și necorectitatea formei, ce și-a ales'o, buroș și le-aș fi trecut cu vederea. Er „Unirea” a trecut cu îngâmfarea sa ună la ridiculitate. Ca pupază pe cotu, „Unirea” adauge la finea „desmințirii” sale o notă, în care nu se se roge, „așteptă”, ca „Gazeta Transilvaniei” ia act de „desmințirea” ei.

Va să dică, „Unirea” pășese ca un onitor oficial al provinciei metropolitane unite și ca atare pretinde să i se ea atențiunea și credemântul convenit nui monitoru oficial.

Dér ore așa este? Sciam și eu, că Unirea este quasi impusă tuturor preoților uniți și că abonamentul ei trebuie să plătescă, decât nu din punga preoților, tunoș din fondurile bisericilor; dér de oi eu încă n'am putut n'oi decum conhide, că „Unirea” ar fi în adevăr un organu oficios al bisericei unite. Nici u sciu să se fi declarat cândva ca tare, dér după ale mele vederi, nici n'a utut să se declare, căci un organu oliticu, care nu stă pe basa programui nostru național, nu pte figura nicidată ca organu oficios al unui cleru național, precum este clerul bisericilor n'ostre românești.

Dacă déră „Unirea” nu este organu oficios și decât ea nu se pte lăuda n'oi năcaru ofidematatei unui organu acreditat național, cum pte pretinde, a lumea să și plece capul orbesce înantea „desmințirilor” ei? De unde cazeanța „Unirei”, de-a pretinde, ca diarele românești să țină cont de „desmințirile” ei și cu ce titlu de dreptu această f'oiă își ar'ogă pentru scrierile sale o mai mare acreditare, de cum o merită o scriere privată?

Dér apoi „desmințirea”, ce o pu-

blică „Unirea” în Nr. 48 la adresa mea, n'oi nu este o desmințire, oi multu o rectificare și încă nu o rectificare a întregului meu articolu, oi numai a unui singuru punctu din cele multe, ce le-am adus eu. Prin urmare n'a fostu corectu din partea „Unirei” să și intituleze observațiile sale la articolul meu cu umflatul cuvântu „Desmințire”. Cele ce le spune „Unirea” sub acestu titlu, pot fi posibile. Ea dice, că și-a luat informațiunile din isvoru câtu se pte de sigur, eu mi-le-am luat dela unii amici din Cămpeni și dela unii preoți tractuali. Să admitem însă, că cele mai corecte informațiuni au fostu ale „Unirei”. Mie și în acestu casu imi rămâne necombătută aserțiunea, că școlei din Cămpeni i s'a subtrăsu subvențiunea erarială de 158 fl. la anu. „Unirea” dice, că în contra subtragerei acestei subvențiuni s'a protestat și pentru a mă convinge, mă îndrumă la archiva protopopescă din Zlatna. Eu însă am susținut, că nu s'a protestat, pentru-că dela nimenea în lume n'am aușit n'oi nimic despre protestele amintite de „Unirea”, er archiva protopopescă din Zlatna nu mi s'a pus, nu m'am simțit competentu de-a pretinde să mi-se pună la dispozițiă. De unde déră să fi avut eu scire despre protestele amintite de „Unirea”?

Nu vreu să dicu prin ac'asta, că d'ora și fi pretinsu să se publice prin diare protestele amintite, dér decât s'ar fi publicat, bine ar fi fostu. Națiunea trebuie să soie de loviturile, ce ni-se dau din partea guvernului, și apoi n'are dreptate „Unirea” când dice (în nr. 49), că n'ar fi permis să se publice prin foi asemenea lucruri. Auș acolo, Consistoriile să fi obligate a ascunde ilegalitățile guvernului! Așa doctrină dă „Unirea” cetitorilor săi?

Dér apoi nu-i vorba de diare. Avem la dispozițiă sinodele mixte, protopopesci și provinciale. Aci ar fi loculu de-a se publica ilegalitățile comise față de biserică și de școla n'ostă; de aci ar pte să se ridice și proteste.

De-altmintearea învinovățirea mea, că nu s'au ridicat proteste, nu s'a referit atăt la Consistoru, câtu la poporul din tractu și mai ales la celu din Cămpeni, carele de câtva timpu petrece într'o letargiă de m'orte. Și oe a făcutu poporul din Cămpeni față cu ac'astă ilegalitate? — Nimicu. Prin subtragerea amintitei subvențiuni n'au fostu prescurtați numai uniții, ci și neuniții, fiindcă salariu a trebuit să fi întregit din fondul comunu, care după proporțiă numerică a poporului, două din trei părți e greco-oriental. Crede „Unirea”, că imputările mele nu s'au referit și la ac'estia?.. În Cămpeni sunt băbați cu unu frumosu trecut naționalu, sunt băbați cu esoleantă cualificațiune juri-

dică, alții teologică; sunt 2 parochi, 3 învățători și unu protopopu. Oare ac'estia n'au datorința de-a sări într'u apărarea drepturilor lor școlare și bisericesc? Până unde ore se întind susceptibilitățile confesionale ale acestor omeni, cari n'oi în fața pericolului nu vor să pună umărul la umăr?

Dela ac'estia am așteptat eu, ca să și ridice vocea și să protesteze, dér n'au protestat, er de protestele Consistoriului din Blășiu, n'am sciuțu n'oi și n'oi n'am fostu dator să sciu. Prin urmare „Unirea” n'a fostu în dreptu să mă atace; n'ar fi fostu în dreptu să mă atace n'oi chiar în casul, decât imputările mele s'ar fi referit directu la Consistoriul dela Blășiu, pentru-că acestu Consistoriu, împreună cu celu dela Sibiu, au putut să ofere credincioșilor lor ocașia de a și reclama drepturile lor, dér nu li-au oferit'o.

(Va urma.)

Mulțămită publică.

Sibiu, 12 Decemvre v. 1891.

Societatea de lectură „Andreu Șaguna” aduce pe calea ac'esta cea mai călduroasă mulțămită ac'elora, cari cu ocașiunea ședinței sale publice ținută în 29 Noemvre st. v. în memoria marelui Archiepiscopu Andreiu au binevoit a contribui prin oferte maritimose la înmulțirea averii ei.

Sera la cassă au contribuit următorii Domni: Escelența Sa înaltă Prea Sântitul Domn Miron Romanu, Archiepiscopu și Metropolitu 10 fl.; Ilustrateasa Sa Dr. Ilarionu Pușcariu, archimandritu și vicaru archiep. 3 fl.; Nicănoru Frateșiu, protosințel 2 fl.; Ioan Hannia, direct. sem. 2 fl.; Ioan Păpiu, protopresb. 2 fl.; Alex. Lebu, propriet. 3 fl.; Parteniu Cosma, directoru de bancă 2 fl.; Dr. Remus Roșca, secretaru consistorialu 2 fl.; Pant. Lucaș, ases. consist. 3 fl.; Georgiu Dima, prof. sem. 2 fl.; Dr. D. P. Barcianu, prof. sem. 1 fl.; Dr. Ioan Crișianu, prof. sem. 2 fl.; D. Comșa, prof. sem. 2 fl.; Mateiu Voileanu, ases. cons. 1 fl.; Z. Boiu, ases. cons. 1 fl. și „disertațiunea” ținută la 4/16 Aug. a. c. la Hațeg. Moise Lazaru, ases. consis. 1 fl.; N. Ivanu, redactoru 2 fl.; Dr. A. Balinț, medicu 2 fl.; Gerasim Căndrea, ases. consis. 2 fl.; D. Căntănu, prof sem. 1 fl.; Dr. V. Bologna, prof. 1 fl.; Dr. N. Vecerde, avocat 1 fl.; D-nele Mateiu și Răuciu 2 fl.; D-na Moga 2 fl.; I. Goga 2 fl.; Danil Gaboru, sub-jud. reg. 2 fl.; C. Stezaru, căp. pens. 1 fl. și „Albumulu maedo-romănu”, D-șora Petrașcu, directora 1 fl.; D-na Teresia Pipoșiu 1 fl.; D-na Ida Pipoșiu 1 fl.; D-șora E. A. 1 fl.; Dr. P. Șpanu 1 fl.; I. Cărpeneșanu not. 2 fl.; Dr. A. Frănoiu 1 fl.; Ioan Vătășanu, funcționaru de bancă 1 fl.; Demetriu Cămpeanu, archiv. cons. 1 fl.; D-na Arseniu 1 fl.; Tăbăcariu, subj. reg. pens. 1 fl. 20 cr.; D-șora Dancășu 1 fl.; Simționu, parochu 1 fl.; Simeon Popovicu, preot mil. 1 fl.; N. Cioranu 1 fl.; Arseniu Bunea preot 1 fl.; D-na Rebegea 1 fl.; D-șora Ecaterina Rebegea 1 fl.; Severu Bocu, funcționaru de bancă 1 fl.;

D-na Ana Pascu 1 fl.; D-șora Maria Brădulescu 35 cr.; Alex. Mohanu 50 cr.; N. N. 1 fl.; Ios. Munteanu 1 fl.; N. N. 1 fl. I. Ardeleanu 1 fl.; D. Gaboru 1 fl.; X. 1 fl.

Prin postă și prin alte căi au incursu oferte dela următorii Domni: Preasânția Sa Domnulu Ioan Mețianu, episcopu 5 fl.; Preasânția Sa Domnulu Nicolau Popea 5 fl.; Galacteonu Șagău, protopresb. 5 fl.; Ioan Branu de Lemeni, căp. supr. în pens. 2 fl.; Ioan Petricu, protopresb. 2 fl.; Ioan Danciu, protop. 2 fl.; On. Corp învățătorescu din Brașov 2 fl. 40 cr.; Nicolae Crișanu, not. 2 fl.; Ioan Vătășanu inv. în Brașov 1 fl.; Nicolau Mureșanu, parochu 1 fl.; Mihail Gomboșu, propriet. 1 fl.; Toma Bărsanu parochu 1 fl.; Aureliu Popescu, jurist 1 fl.; Georgiu Neagovicu-Negoescu 1 fl.; M. 1 fl.; Aureliu Boeru parochu în Ciōra 1 fl.; Iuliu Piticu inv. 50 cr.; N. Fodoreanu inv. 50 cr.

Subtrăgându din venitul totalu de 119 fl. 45 cr. spesele de 35 fl. 18 cr., rezultă unu venit curat de 84 fl. 27 cr.

Nicolau Vătășanu Gavrila Blăndu
vpreș. cotroloru.
Romulu Verșea
cassariu.

DIVERSE.

M'ortea lui Ling-Ciung-Ping-Pung-Cen. „Dayli Cronicle” aduce scirea din China, că marele căpitanu alu oștei „imperului cerosu” a căcut în zilele trecute de pe cal și și-a frântu gâtulu. M'ortea lui Ling-Ciung-Ping-Pung-Cen e o mare pierdere pentru armata „imperului cerurilor”, căci era omu vitezu, stăruitor și cel mai agreatu supus alu Suveranului său, care multu va trebui să și sfarme capulu, până își va afla unu altu „mare căpitanu” c'unu nume atăt de frumosu.

NECROLOGU. Lucreția Popovicu născ. Moga, soția d-lui Vasiliu Popovicu preot gr. or. în Meziadu (lângă Beiușu) a r'ospatu la 20 Decemvre n. c. în al 22-lea alu etății și alu 7-lea alu fericitei cășătorii. Înormentarea s'a făcutu la 22 Dec. cu asistența a 6 preoți și a unui publicu numerosu. R'osata a fostu f'ica d-lui Demetriu Moga, notaru în Popmezeu.

Dumneșeu s'o odihnescă în pace!

Cursulu pieței Brașov

din 30 Decemvre st. n. 1891.

Monede românești	Cump.	Vând.
argintu românesc	9.26	9.25
napoleon-d'ori	9.27	9.31
lire turcesc	10.58	10.63
imperial	9.58	9.63
galbin	5.45	5.50
Leris. fonc. „Albina” 6%	—	—
„Albina” 5%	—	—
table rusec	112.	113.50
marc germane	57.40	57.90
Discontulu 6—8% pe anu.	—	—

Proprietaru:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactoru responsabilu interimalu:
Gregoriu Maioru.

cepea să emigreze tinerimea din Lombardia și să se insorie în armata din Piemont, însăși iubita și brava copilă m'a îndemnat să urmez acestu esemplu? O, cu câtu mai multu a înaltat'o în inima mea acestu faptu și câtu de sublimu e amorulu, decât i-se alătură și vitejia jertfei de sine!

„Când m'am despărțit de ea, n'a v'ersat n'oi o lacrimă. Mi-a datu o cocardă și o șuviță de p'eu, dreptu amintire, și m'a rugat să le portu pe amândouă la sinulu meu. „Nunta n'ostă”, mi dișe ea „va fi mai veselă atunci, când și patria va fi liberă și eu voi pași înaintea altarului mai cu superbiă lângă brațul t'eu, decât porți însemnul ostașilor italian.” Vorbele aceste mi-le spuse în tonu atăt de însuflețitor, cum abia ai putu să aștepti dela o fieră de 18 ani. La aușul acestor vorbe, tatălu ei isbucni în lacrimi și mi strinse mâinile dicându-mi: „Câtu mai curându la revedere! Sperezu, că te vei întoroe cu decorații!” — „F'orte puțin imi frământu capulu cu decorațiile”, dișe Ifigenia. „Ostașulu de r'endu nu e mai puțin

decâtu comandantulu, decât amândoi lupți pentru scopulu sfântu alu liberării patriei!

„M'am depărtat f'orte mișcatu și în cealaltă di dimineța, cu cățva prietini, eram pe celalaltu țermu alu Ticinului, sub stindardulu tricoloru. Noroculu imi surise, căci mă împărțiră la cavaleria ușoră, care pe cum scii, a luat parte în t'ote luptele mari. Ifigenia m'isoria totu a două di, și epistolele ei erau pline de amor și de încuragiări însuflețitoare. „Ți poți închipui, cu câtu focu am intrat în luptă; câtu eram de însuflețit după prima învingere; ce bucuriă m'a cuprinsu, când am v'edut, că inimiculu se retrăge în fiacare di și e gonit de ai noștri. — După atacurile dela Montebello și Palestro, a urmatu lupta dela Magenta. Austriacilor nu le rămase altu scutu, decât să părăsescă Lombardia și să și concentreze armatele în citadelă... Milanulu era liberu... Noi ne-am retrasu victorioși din sat în sat, între strigătele de bucuriă ale poporului. Speram, că în Milanu vom țină repaosu; înainte mă desfătam în

bucuria, că pot să îmbrățișezu erăși pe Ifigenia mea... că de nou pot să mă presentu înaintea ei cu insigniile victoriei; că voi putu să-i istorisescu despre micile mișcări ale esperiențelor militare și că o v'edă tremurându de amor și însuflețire. Spre nenorocirea mea însă, speranța nu mi s'a realizat, căci regimentulu meu a fostu trimis în altă direcțiă.

„Din Brescia i-am scrisu trei epistole, la cari mi-a r'espuns în modulu ei obicnitu; dér abia după câteva săptămâni am observat, că epistolele ei m'isosescu din ce în ce mai rar și puțin numai, și acele mai multu curtenitoare, decâtu pline de iubire. N'oi urmă nu era în ele de isbucnirile unei inimi iubitoare și propozițiile ei erau mai multu oratorice, decâtu inspirate de unu amoru p'etruscu. După lupta dela Solferino, când am fostu dus r'ănit în spitalu, când eram cuprinsu de sbuciumări chinuitoare și cându simțiamu mai multu ca ori și cându lipsa unei inimi iubitoare, epistolele Ifigeniei încetară de totu.”

Eugenio își curmă aici istorisirea, își

luă chipulu de pe capu, își ridică brațele spre ceru și și blăstămă s'orte. Durererea lui sinceră într'adeveru mă pătrunse. S'ermanulu Eugenio! Ce amăgire grozavă a putut fi ac'esta pentru unu tineru amoresat; a se întoroe acasă, după șese luni petrecute în pericole și dureri în lupta pentru patriă, și în locu de r'espătă a afla părăsire!

— „Oh, femeile!” esclamaș în culmea mișcării mele. „T'ote sunt clătinate și caprițioșe, t'ote nefidele și nemulțămitoare!”

Eugenio însă imi intrerupse esclamația mea măhnitu. Am observat, că e cu multu mai amoresat, decâtu să p'otă suferi vătămarea sexului femeesc.

— „Nu, biata fată nu e vinovată, oi e o jertfă a tatălu său slabu de minte, care s'a lăsat a fi nebunitu de doi omeni mișei.”

— „Fata te iubesc? Atunci de ce cași în desperare? De ce și blăstămi tu s'orte? Unu tată slabu de minte, care a căcut în cursa a doi omeni mișei... dér numai ac'esta e unica piedecă a f'ericirii v'ostre? Amice, decât fata ține cu noi, atunci cauza ta e căștigată.”

(Va urma.)

Cursul la bursa din Viena

Table with exchange rates for various currencies and goods from Vienna, including gold, silver, and various types of bonds and securities.

Nr. 16697—1891

740,3—2

PUBLICAȚIUNE

referitoare la incassarea dărei pentru câni pro 1892.

De vreme ce, în sensul ordinațiunii Ilustratei Sale d-lui subcomite și consilier reg. Iuliu de Roll d-cto Brașov...

tru câni, cari sunt valabile pro 1892.

Darea de câni, carea are să se plătească cu ocaziunea procurării mărcilor...

a) pentru fiecare câne de lux, care se ține numai pentru plăcere...

b) pentru fiecare câne de vânător, în casă când posesorul cânelui este proveșut...

c) pentru fiecare câne de casă menită pentru pază...

În intravilan este pentru fiecare câne de casă său de oi, în estravilan pentru 2 câni...

Ca astfel de câni sunt de a se considera numai acei câni, cari servesc anume pentru paza casei...

Fiecare câne de curte său turmă, care se află peste numărul amintit...

Câni străinilor se supun dărei numai atunci, când streinii locuiesc pe teritoriul orașenesc...

Câni neprovăduți cu mărcile valabile, se vor uicide, începând cu 11 Ianuarie 1892...

Se observă în fine, cumcă statutele ținerii cânilor se află la oficiul orașenesc...

Brașov, 24 Decembrie 1892. Magistratul orașenesc.

PUBLICAȚIUNE.

Direcțiunea generală a Căilor Ferate Române face cunoscut prin acesta, că are

31 posturi de Ingineri vacante

la Serviciul de Intreținere din București, Craiova, Pitești, Buzău, Galați și Iași.

Doritorii de a ocupa asemenea posturi sunt rugați a prezenta cererile D-lor în scris la adresa Direcțiunii generale a Căilor Ferate Române...

- 1) Diploma său Certificat de terminarea studiilor a unei școle speciale de Ingineri.
2) Certificat de serviciu.
3) Act de naștere.
4) Act de căsătorie (decă e căsătorit) și de naștere al soției...
5) Actele pentru serviciul militar.

Pentru informațiuni mai detaliate doritorii se vor adresa în scris său verbal la Șeful Serviciului de Intreținere C. F. R., București, Calea Victoriei Nr. 124.

724—19.

Mersul trenurilor

pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octomvre 1891.

Large table showing train schedules and fares for various routes including Budapest-Predeal, Predeal-Budapest, B.-Pesta-Arad-Teuș, Teuș-Arad-B.-Pesta, Copșa-mică-Sibiu, and others.

Nota: Nume incuiriadrați cu linii grôse însemneză orele de nôpte.